

Hòa Bình là kết quả của Công Lý và Tình Liên Đới
(Is 32,17; Gc 3,18; Srs 39)

<http://www.congiaovietnam.net>

congiaovietnam@gmail.com

oOo

CHA ĐÈ CỦA DỐI TRÁ

Ngay từ thời Cựu ước, ma quỷ được mô tả là rất quỷ quyệt và luôn là kẻ lừa dối. Chúa Giê-su đã gọi nó là kẻ nói dối và là cha của kẻ nói dối. Nó dẫn dụ và mê hoặc người ta tin vào những điều dối trá và chống lại Thượng Đế.

Một trong những điều dối trá mà ma quỷ đưa đến cho con người là dối trá về Thượng Đế. Nó tạo ra sự nghi ngờ về các ý định tốt lành của Thượng Đế dành cho con người.

Điều dối trá thứ hai là về ý chỉ thánh thiện của Thượng Đế. Thiên Chúa đã ban luật lệ vì lợi ích và bảo vệ con người, nhưng ma quỷ dối trá xuyên tạc rằng các luật lệ ấy chỉ làm hại và biến con người thành nô lệ.

Điều dối trá thứ ba là dối trá về hậu quả của tội và bất tuân lệnh Chúa. Ma quỷ dối trá bảo rằng vi phạm luật Chúa sẽ không chết đâu, nhưng mắt sẽ mở ra, sẽ khôn ngoan như Thượng Đế vậy.

Cho đến nay, Sa-tan vẫn luôn dùng sự dối trá của nó để chi phối và thao túng con người hiện đại, nhưng với các thủ đoạn và bằng nhiều hình thức khác nhau. Vì thế, sau nhà trường và xã hội, gia đình vẫn mãi mãi phải là nơi đầu tiên giúp định hình nhân cách, một nhân cách không thể thiếu sự ngay thẳng và lòng chính trực của một con người. Sự giáo dục phải được đặc biệt quan tâm và từng bước thực hiện ngay từ khi còn thơ bé.

Từ một lần Đức Phật dạy con khi còn niên thiếu...

Theo lịch sử, Thái tử Tất Đạt Đa – sau này chính là đức Phật, trước khi xuất gia đã có một người con trai duy nhất là Lahula (La Hầu La). Song, ít ai biết rằng sau khi đạt giác ngộ, đức Phật đã trở thành người thầy rất quan trọng dạy dỗ cho con trai mình trong hầu hết quãng đời niên thiếu.

Kể từ khi La Hầu La lên bảy tuổi, Ngài đã là một người cha rất mực mô phạm, nhờ vậy, La Hầu La đã đạt được giác ngộ viên mãn khi mới tròn 20 tuổi.

Kinh điển không đề cập nhiều đến mối quan hệ cha-con giữa đức Phật và La Hầu La, nhưng đó đây đã để lại những dấu chỉ thú vị đáng lưu ý về việc đức Phật đã dẫn dắt con mình như thế nào trên con đường trưởng thành.

Đó là một tiến trình liên tục của con đường dẫn tới giác ngộ: lúc La Hầu La bảy tuổi, đức Phật dạy cho con về đạo đức; lúc La Hầu La 10 tuổi, đức Phật dạy cho con Thiền; và lúc 20 tuổi, Ngài dạy về tuệ giác giải thoát. Quá trình trưởng thành của La Hầu La, vì vậy, đi đôi và song hành với tiến trình giác ngộ của Đức Phật.

ĐẠO ĐỨC

Câu chuyện đầu tiên kể về La Hầu La được Đức Phật dạy về lòng chính trực (integrity) như thế nào. Lúc lên tám tuổi, có lần La Hầu La đã nói dối. Bài Kinh Trung Bộ Kinh, 61, kể chi tiết rằng một lần sau khi tọa thiền xong, Đức Phật đến tìm con. La Hầu La lấy ghế mời cha ngồi, rồi mang đến một thau nước cho cha rửa chân theo như phong tục thời ấy. Sau khi rửa chân xong, Đức Phật hỏi:

“Này, La Hầu La, con có thấy chút nước còn lại trong cái thau này không?”

“Dạ, con có thấy” – La Hầu La thưa.

“Đời của một người tu cũng chỉ đáng bằng một chút nước này thôi, nếu như người đó cố tình nói dối.”

Sau đó, Đức Phật đổ hết nước trong thau ra và nói: *“Đời của một người tu cũng chỉ đáng vất bỏ đi như vậy, nếu như người đó cố tình nói dối.”*

Xong, Đức Phật lật cái thau úp xuống và nói: *“Đời của một người tu sẽ trở nên đảo lộn như vậy, nếu như người đó cố tình nói dối.”*

Và, để nhấn mạnh thêm nữa, Đức Phật lật ngửa cái thau trở lại và nói: *“Đời của một người tu cũng trở nên trống rỗng như cái thau này, nếu như người đó cố tình nói dối.”*

Sau đó Ngài dạy con: *“Dối với một người cố tình nói dối, không có một tội lỗi xấu xa nào mà người đó không thể làm. Vì vậy, La Hầu La, con hãy tập đừng bao giờ nói dối, cho dù đó là một lời nói đùa.”*

Câu chuyện trên đã nhắc nhở rằng những lời la mắng giận dữ với con cái thực ra chỉ có sức mạnh mà không có nội lực. Đức Phật đã rất bình tĩnh, chọn đúng thời điểm để dạy con mà không trừng phạt hay nổi giận với con.

... đến trình thuật về hậu quả của lời nói dối trong Thánh Kinh...

Thánh Kinh đã ghi lại những dòng thật đẹp về đời sống của cộng đoàn tín hữu đầu tiên, họ chuyên cần nghe các Tông đồ giảng dạy, hiệp thông với nhau, không ai coi tài sản mình là của riêng, nhưng để mọi sự làm của chung trong tinh thần hiệp nhất. Họ đem bán

đất đai của cải, lấy tiền chia cho mỗi người tùy theo nhu cầu. Tuy nhiên, Sách Công vụ Tông đồ (5, 1-11) đã thuật lại một trường hợp cá biệt về việc bán đất đai hết sức ấn tượng như sau:

“...Có một người tên Khanania cùng với vợ là Xaphira bán một thửa đất. Ông đồng ý giữ lại một phần tiền, rồi đem phần còn lại đặt dưới chân các Tông đồ. Ông Phê-rô mới nói: Anh Khanania, sao anh lại để Sa-tan xâm chiếm lòng anh, khiến anh lừa dối Thánh thần, mà giữ lại một phần giá thửa đất? Khi đất còn đó thì nó chẳng là của anh sao? Bán đi rồi thì anh chẳng có quyền sử dụng tiền bán đó hay sao? Sao anh lại rắp tâm làm chuyện ấy? Anh đã chẳng lừa dối người phàm, mà là lừa dối Thiên Chúa. Nghe những lời ấy, Khanania ngã xuống đất, tắt thở. Các thanh niên đến liệm xác và đem đi chôn.

Khoảng 3 giờ sau, vợ ông đi vào mà không hay biết chuyện đã xảy ra. Ông Phê-rô lên tiếng hỏi: “Chị cho tôi hay, anh chị bán thửa đất được bấy nhiêu, phải không? Chị ta đáp, vâng, được bấy nhiêu thôi. Ông Phê-rô liền nói, sao anh chị lại đồng lòng với nhau để thử thách Thần Khí Chúa, kìa, những người đã chôn cất chồng chị còn đứng ở ngoài cửa, họ sắp khiêng cả chị đi nữa đấy. Lập tức, bà ta ngã xuống dưới chân ông Phê-rô và tắt thở”

Nếu chỉ đọc thoáng qua trình thuật trên, dễ có cảm tưởng, sao ông Phê-rô lại ác độc quá vậy? Chỉ vì bớt lại một phần tiền (của chính mình) mà cả hai vợ chồng bị chết tươi bởi quyền năng từ ông Phê-rô, có thể vị này đã lạm dụng quyền lực để hại chết người chẳng, sao mạng người có thể bị xem nhẹ đến thế?

Thực ra, bản chất tội của họ không phải vì cất dấu một phần tiền bạc, nhưng chính vì vợ chồng họ đã nói dối cộng đoàn và lừa dối Thánh Thần. Hành vi của họ làm cho đời sống cộng đoàn xấu đi. Họ xứng đáng bị trừng phạt để nêu gương cho người khác khi nói dối.

Thiên Chúa rất dứt khoát quyết liệt và luôn không khoan nhượng với ma quỷ, vì thế, những hình phạt là bệnh tật, khổ đau và chết chóc trên trái đất phát khởi từ một lời nói dối chỉ là những hậu quả tất yếu.

Điều này làm chúng ta nhớ ma quỷ đã nói dối với người nữ đầu tiên là Ê-va. Hấn bảo rằng bà sẽ không chết nếu cãi lời Đức Chúa Trời và ăn trái cây mà Ngài bảo bà không được ăn. Ê-va đã tin ma quỷ và ăn trái cây. Bà cũng đưa cho A-đam ăn nữa. Bởi vậy con người đã trở thành những kẻ phạm tội, cùng với tất cả con cháu đều mang tội tổ tông. Vì có tội, nên tất cả con cháu của A-đam đều đau khổ đủ đường và cuối cùng, phải chết. Những vấn đề này bắt đầu từ đâu? Thưa, bắt đầu từ một lời nói dối.

Im lặng cũng là một cách nói

Cùng với tâm thức nhị nguyên trong nhận thức và khái niệm về các mặt đời sống của thiện/ác, sai/đúng, phải/trái... sẽ không sợ sai lầm khi cho rằng, ngay từ khi có tiếng nói

con người đã biết nói dối. Và, khi bắt đầu có chữ viết, văn tự, thì sự nói dối ngày càng có những bước tiến vượt bậc cùng với sức mạnh kinh hoàng ghê gớm khó thể hình dung, đến mức con người đã hoặc đang bị tẩy não mà không tự nhận ra.

Thật vậy, tẩy não là sự tái giáo dục cưỡng bức các niềm tin và giá trị truyền thống. Hàng ngày, qua báo, đài, tờ rơi [truyền đơn] và rất nhiều phương tiện truyền thông khác, từng phút rồi từng giờ, ta phải nhận biết bao thông tin **không chính xác** (nói dối) trong mọi mặt đời sống, từ đó, nhận thức của ta thay đổi lúc nào chính ta cũng không nhận ra qua tràn lan quảng cáo, cùng vô vàn những thông tin vốn đã được định hướng chỉ với mục đích tuyên truyền.

Tẩy não thì ở đâu cũng có, nơi nào cởi mở thì chuyện tẩy não sẽ kín đáo, tế nhị và nhẹ nhàng, thể hiện giới hạn qua những quảng cáo thương mại và các sản phẩm tiêu dùng, khác hơn với những nơi khép kín luôn tàn bạo, trắng trợn kèm theo bạo hành dưới đủ dạng bạo lực và tràn lan mọi mặt đời sống.

Tiến sĩ Paul Joseph Göbbels (1897–1945), Bộ trưởng Bộ Thông tin Quân chúng và Tuyên truyền của Đức Quốc xã, đã truyền lại một công thức để đời: SỰ THẬT là những DỐI TRÁ ĐƯỢC LẬP LẠI NHIỀU LẦN. Kinh nghiệm xương máu ấy đã được vận dụng với rất nhiều sáng tạo, nên không gây nhiều ngạc nhiên khi thế giới được chứng kiến, cảnh đông đảo dân chúng Bắc Triều tiên đã khóc lóc thảm thiết khi lãnh tụ của họ từ trần, trong xứ sở đói nghèo và khép kín nhất thế giới ấy. Họ đã lên đồng, bao nhiêu người khác ở nhiều nơi thế giới đã lên đồng tập thể từ những dối trá.

Chẳng ai muốn nói dối, nhưng người ta vẫn thường nói dối vì nhiều nguyên nhân, nhưng nguyên nhân lớn nhất vẫn là SỢ HÃI. Sợ mất quyền lợi, sợ trách nhiệm, sợ phải đương đầu... cùng vô vàn nỗi sợ có tên và không tên khác.

Mấy ngày nay dư luận cả nước đang ồn ào dậy sóng vì vụ Bác sĩ Cát Tường làm chết người rồi quăng xác xuống sông, vụ xương động vật thay vì hài cốt liệt sĩ cùng với oan án 10 năm Nguyễn Thanh Chấn ở Bắc Giang. Những thảm kịch ấy mỗi vụ đều khác nhau về tính chất, mức độ, thời điểm, v.v. nhưng tựu trung, xét cho cùng, tất cả đều khởi từ những lời nói dối. Sự dối trá đang bao phủ và trùm lên tất cả trong thảm cảnh «Đêm giữa ban ngày». Giữa ban ngày mà bóng đen đêm tối đang ngự trị khi cha đẻ của dối trá vẫn còn phủ trùm luôn mãi.

Chẳng ai muốn nói dối, nhưng ngay cả khi thình lạng thì sự thình lạng ấy vẫn luôn mang nhiều ý nghĩa khi đối chiếu với lời hằng sống: «*Ta là Đường và là Sự Thật*» để tự trả lời cho lòng mình rằng, ĐƯỜNG ấy sẽ đưa ta đến đâu? SỰ THẬT ẤY đang là sự thật nào, bên này hay bên kia dãy Pyrené?

Tự nguyện

Xem như thế, ai cũng biết hậu quả kinh hoàng của nói dối, nhưng oái oăm và đáng sợ biết bao nhiêu, nói dối lại là điều rất dễ vướng, đôi khi rất khó nhận ra.

Nói dối là nói không thật, nói thiếu chính xác, là chém gió, là nô văng miệng.

Theo công trình nghiên cứu Feldman, 60% các đối tượng được nghiên cứu đã nói dối ít nhất 1 lần trong một cuộc trò chuyện ngắn, và cũng trong khoảng thời gian đó, họ đã nói khoảng 2.92 điều sai. Đối tượng được nghiên cứu gồm đủ loại tuổi và nhiều thành phần và đều cho kết quả, lời nói dối dễ xuất hiện trong lần gặp gỡ đầu tiên.

Lạy Chúa!

Nếu kết quả nghiên cứu trên là khả tín và nếu ma quỷ là cha đẻ của dối trá, thì chưa cần cảm ơn, khi này, nơi khác, đôi lần con đã tự nguyện đứng chung hàng ngũ với nó rồi Chúa ơi.

Xin giúp con tỉnh thức và điều chỉnh mình, để luôn nhớ Kim chỉ Nam trong ứng xử mà Chúa đã ban cho con lâu nay:

*«Có thì phải nói có, không thì phải nói không
Thêm thắt điều gì là do ác quỷ (Mt 5, 37)».*

Amen

Xuân Thái

Kính thưa Quý vị, đặc biệt các bạn trẻ,

Trong số những người thân của chúng ta. Không phải tất cả đều đã có máy điện toán (vi tính) hoặc có dùng E-mail, hoặc đã có thể nhận được những tài liệu này.... Vì vậy, xin hãy ủng hộ chúng tôi bằng cách phổ biến tài liệu này bằng E-mail hoặc in ra, photocopy và gửi cho người thân của Quý vị. Đặc biệt xin gửi cho những ai chưa có sử dụng internet.

Xin chân thành cảm ơn
conggiaovietnam@gmail.com
<http://www.conggiaovietnam.net>

Nguồn: Internet E-mail by conggiaovietnam@gmail.com chuyển

*Đăng ngày Chúa Nhật, November 10, 2013
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, SĐND, QL-VNCH*